

Ana Bayram

– Veysel Başer · 30 Ağustos 2020

Ana Bayram

Yakın tarihimizi az çok araştırarak okudum, yeri geldikçe okuyorum. Olayları, olabildiğinde nesnel değerlendirmeye yönelirim. Üstelik, Kurtuluş Savaşı süresince yaşanan acıları, çekilen zulümleri, beliren umutları ve duyulan gururları, bizzat onları yaşayanlardan dinleyerek büyüdüm. Başkomutanlık Meydan Muharebesi'nin yapıldığı yerleri gören biriyim. Köylerimizi yakarak kaçan, içlerinden başkomutanları Trikopis'in bulunduğu on binden fazla toplu, makineli tüfekli Yunan askerine; çeteler, gönüllü cengaverler ve uzaktan takiple görevlendirilen bir bölük dağ toplu süvari birliğince geçit verilmeyip, tam bir gün oyaladıkları yerlerde savaşın kanıtlarına tanık oldum. Kaya yarığı içinde bulduğumuz insan kemiklerini, ölmüş Yunan askerinin kemikleri sanarak tuz buz ederek çocuksu aklımızca öç alanlardan birisi de bendim.

Kurtuluş Savaşı, akli erenler için dünyada emsali görülmemiş milli bir mücadeledir. Kendimi, hali hazırda akli erenlerden biri kabul ettiğim için, Kurtuluş Savaşı'nı kesin bir zaferle taçlandıran Başkomutanlık Meydan Muharebesi'nin değeri ve bunun; 30 Ağustos Zafer Bayramı olarak kutlanması benim nazarımda daha farklı.

Kurtuluş Savaşı olmasaydı eğer, Fatih'in ve İstanbul'un alınmasının önemi olmazdı. İstanbul adında bir vilayet olmazdı. Bir zamanlar Osmanlının başkenti olan bu şehre pasaportla girmeye çalışılırdı. Adına İstanbul, İslambol değil, Konstantinopolis denirdi. Camileri bilemem ama Ayasofya kesin kesin kilise olurdu.

Gelibolu, bize bırakılmadığı için Çanakkale Deniz ve Kara zaferleri, kimsenin umurunda olmazdı. Trakya Ovası, Vardar Ovası gibi ellerin bereket kaynağı olurdu.

Alpaslan ve Malazgirt de önemsiz olmazdı. Oraları Ermenilere ait olurdu. Malazgirt'te tören yapmayı bırakın, oraları gezip görmeye bile izin verilmezdi.

Elini kolunu sallayarak gidilmezdi Bursa'ya, İzmir'e, Aydın ve Muğla'ya. Bodrumda, Marmaris'te yazlık yatırmak mı? Hadi canım sende. Çadır bile kurduzmazlardı...

Sevr'de sana verilmediği, padişah ve hükümeti buna eyvallah dediği Antalya'ya, Mersin'e, Adana'da gidemezdin. Antep, Ayıntep kalırdı. Gazilik göremezdi. Urfa, Şanlı olamazdı. Maraş, Kahraman'lığıyla anılmaz, dondurmasıyla anılırdı, belki...

Diyarbakır, Van, Erzurum'a, Iğdır ve Kars'a uzaktan el sallanırdı.

Doğu Karadeniz'deki şehirlerden Trabzon, kesin kesin Pontus devletinin başşehri olurdu.

Buralarda kalan Türkler, ikinci sınıf vatandaş olurlardı.

Kurtuluş Savaşı'yla bu şehirler yabancıların olmadı. Türklerin ve Türkiye Cumhuriyeti'nin yiğit birer şehri oldular.

Ha; Kurtuluş Savaşı olmasaydı eğer, 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı da olmazdı. Keza, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı da yapılmazdı. Hele hele 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'nın esamesi bile okunmazdı.

Bütün bunlar gösteriyor ki, bizim resmi en büyük bayramımız, yani ana bayramımız 30 Ağustos Zafer Bayramı...

Millet olarak biz bu büyük bayramı Yüce Allah'ın, Türk Milletine bir nimeti bildiğim Atatürk'ün önderliğinde kazandık. Atatürk olmasaydı eğer, 30 Ağustos da olmazdı...

30 Ağustos Zafer Bayramı kutlu olsun...

Not: Şehit Sancaktar anıtında her sene 30 Ağustos günü tören yapılır. Dilerim bu sene de Şehit Sancaktar bu törenden mahrum kalmaz... Buradaki törene ilk gidişim, bin dokuz yüz elli sekiz yılıydı.

Veysel Başer.